

Masal Perisi

– h-fehmi-bilg · 12 Mayıs 2011

Aklımın koridorlarında ayak seslerini takip ediyorum sessizce...
Efsunlu bir bakışla gözlerimin içine baksalar hep seni görecekler...
İstemem kimsenin seni görmesini...
Seni kendime sakladım, yalnız ben bileyim, bir tek ben bakayım sana...
Günden güne artıyor ayak seslerin içimde...
Önceleri yabancıydım bu seslere... Korkutuyordu...
Ama şimdi öylesine aşına oldun ki yokluğundan korkmaya başladım...

Gün içinde bir köşeye çekilip sana doğru bir kapı aralıyorum...
Oturup uzun uzun sohbet ediyorum seninle...
Sonra korkuyorum seni yormaktan... Susuyorum ve hiç görmediğim gül yüzüne bakıyorum...

Susmak...
Susmak ne kadar ızdırap veriyor bilemezsin...
Sen karşımdayken öylece susmak...
Sen dolu o kadar duyguyla susmak...
Sana anlatamamak... Susmak ve korkmak...

Bir masalın en güzel yerinde tılsımını yitirmesinden, masal perisinin elindeki feneri düşürüp kırmasından... Masalı zifiri karanlığa çevirmesinden korkuyorum...
Susuyorum ve öylece sana bakıyorum...
Adım adım gidişini izliyorum...
Her adımında bir yaprak düşüyor gönlümden...
Hazan vuruyor...
Üşüyorum...
Soluyorum...
Dökülüyorum...
Ve her şeyden habersiz ben yok olurken sen var olmaya devam ediyorsun...

İstemem bende üzülmeni ey yar...
İçime hazan düşmüşken istemem senin de solmanı...
Sen hiç solmayan rengarenk çiçeklerin, gümrah ırmakların, tenine şefkatle dokunan bir güneşin, her daim canlılığını koruyan bir cennete layıksın sevgili...
Kendi cennetin seni beklerken istemem solmanı...

Ben mi? sen beni düşünme...
Kaç hazan vurdu bu gönlüme...
Kaç defa yandı sensizliğin ateşiyle...
Bu kaçınıcı yitirişim seni...
Kaçınıcı kaybedişim seni gönlümün dehlizlerinde...
Sevgili bu, hep zamansız gelişlerin soğuk şiddetli esen rüzgarlara tutulmasındandır...
Bir türlü tarihini tutturamadığım bir buluşmaya hep erken gidişim... Bekleyip sabrı yitirişim...
Tam sen gelmek üzereyken oradan ayrılışımdır bir türlü sana kavuşamayışım...

Susmak...
Konuşamamak ne kadar zor bilsen...
Yada sen hiç bilme...
Ben yine sana doğru kapılar açar, hiç görmediğim gül yüzüne bakar...
Bir tek kelime bile etmeden saatlerce seninle muhabbet ederim...

Ve sen bilmesen de...